

Temes municipals

En la sessió del dia 23 del mes prop passat la Comissió d'Aigües va presentar amb caràcter d'urgent un dictamen proposant la construcció d'un dipòsit regulador del servei d'aigües en terrenys pròxims a la "Boca de la Mina". Per acord del Consistori, aquest dictamen va passar a informe de la Comissió d'Hisenda, la qual a la sessió següent, o sigui l'última celebrada, va presentar-ne un altre, proposant dos procediments pel pagament de l'obra, calculada amb aproximació en unes trescentes mil pessetes.

El regidor de la nostra minoria a l'Ajuntament i alhora membre de la Comissió d'Hisenda, senyor Borràs, va intervenir en l'aprovació del dictamen posant de manifest el nostre criteri amb referència a l'Hisenda municipal.

Diu el dictamen: "Hem calculat les probabilitats d'aixecar un emprèstit que permetria pagar l'obra al comptat, i hem estudiat les possibilitats del nostre Pressupost ordinari per si serien suficients per a realitzar-la consignat 50.000 pessetes en sis pressupostos seguits" i conclou deixant pas a les dues fórmules per a escollir aquella que més convingui a l'economia municipal, una vegada s'hagin rebut dels contractistes concursants, les propostes que podran ésser indistintament en una o altra condició de pagament.

Segurs com estem que el diner del nostre país té el mateix preu per tothom i que, per tant, no l'aconseguirà més barato una casa constructora del que podria obtenir el mateix Ajuntament, tenim diversos motius per a pronunciar-nos favorables al sistema de pagament al comptat.

Un dels motius és donar facilitats als contractistes d'obres que mancats de capital suficient per a empreses d'aquesta importància, tenen prou capacitat professional per a realitzar-les en les millors condicions de tècnica. A Reus mateix, a base de pagament al comptat són moltes les firmes que podrien presentar-se al concurs, mentre que amb la fórmula de pagament a terminis limitem la concurrència, fent-la únicament assequible a les grans empreses constructores, de

les quals la nostra ciutat en té ben poques.

Altres dels motius, és el conveniment que tenim que el nostre Ajuntament deu enfocar amb la mateixa urgència que la construcció del dipòsit regulador moltes altres obres.

Es ja una vergonya per Reus, l'estat de ruïnes que presenta des de fa tant temps el palau consistorial i està en l'esperit de tots els ciutadans la necessitat d'una immediata reconstrucció. El mercat de Reus, si bé perdut en part per l'escissió dels hortolans de Riudoms, considerablement augmentat aquests últims mesos per una major concurrència d'altres pobles veïns, es veu constantment amenaçat per la insuficiència de la plaça on se celebra. Es deu, per tant, estudiar sense pèrdua de temps la construcció d'una moderna plaça de mercat. S'estan elaborant els plans per aixecar un nou grup escolar. Tots sabem el perill que representa per la salut pública la manca d'una estació depuradora d'aigües residuals i la deficient xarxa de clavagueres del nostre subsol. Estem pendents de la solució que el ram de guerra vulgui donar a la propietat de les casernes, i s'ha de pensar en el cost d'un probable aprofitament o urbanització d'aquell lloc. I tenim, encara, el projectat pla d'aixamplis, que una volta acabat el pla topogràfic, deurà establir-se si aspirem a l'engrandiment de la nostra ciutat. Havent d'anar, doncs, a la realització de totes aquestes obres, interessa no gravar els pressupostos ordinaris, puix que amb el superàvit que ara donen, la gestió d'un emprèstit pot ésser cosa fàcil i planera.

El fet de construir una obra extraordinària amb càrrec als pressupostos ordinaris podria ésser un precedent que s'utilitzés per a la realització d'altres obres, i aleshores podríem trobar-nos amb l'Hisenda municipal compromesa, i allunyar la possibilitat de l'emprèstit que conduiria a la realització de tot el pla general que Reus necessita.

A més, no podem oblidar que les obres que realitzen les corporacions públiques en caràcter d'extraordinàries, o sigui que s'aparten d'a-

quelles el profit de les quals és únicament immediat, són fetes sempre de cara a les generacions futures, i no fóra, per tant, just que en carreguéssim el pagament a la generació actual.

Nosaltres entenem, doncs, que devem vetllar per mantenir un pressupost sanejat que permeti consignar-hi una primera anualitat d'interessos i amortització d'un emprèstit, consignació que quant menys hauria d'ésser la mateixa que hi consta enguany.

Es troben pendents d'estudi totes les obres que més endavant hem enumerat. Els plànols d'algunes d'elles estan encarregats i potser alguns enllestits. Que les respectives Comissions de l'Ajuntament donguin un major impuls a tots els projectes i que es procuri tenir-los acabats dintre el temps que manca per la confecció dels nous pressupostos. I aleshores podria anar-se ja decididament a la contractació de l'emprèstit, al nostre entendre absolutament necessari, si volem que amb l'adveniment de la República la nostra ciutat, prengui una embranzida que la situï novament en el lloc ric i florent que en altres èpoques havia ocupat.

La minoria catalana i la qüestió religiosa

Dilluns va tenir lloc, al saló de sessions del Palau de la Generalitat, una reunió dels parlamentaris catalans, que presidí Francesc Macià.

Hi assistiren, ultra el President, la majoria dels parlamentaris.

Després d'un canvi d'impressions entre els assistents, prengueren, per unanimitat, diversos acords relatius a l'actitud a seguir durant l'actual setmana parlamentària.

***

Segons referències que tenim, en la dita reunió es tractà de l'actitud adoptada davant la pròxima discussió dels articles constitucionals, referents a la qüestió religiosa.

La minoria sembla que acordà votar la separació de l'Església i l'Estat, separació que accepten elements transigents de les dretes, i la corresponent reforma del Concordat.

En canvi, segons diuen, rebutjaran l'expulsió de les ordres religioses, i, naturalment, l'expropiació dels béns d'aquestes.

Proses improvisades

REDUÏM EL PERILL!

El gos, és sens dubte l'animal que frueix de més simpaties dintre el món racional. De tothom és coneguda la fidelitat que el caracteritza, i és obvi de fer-ne el seu elogi. Jo particularment, tinc una verdadera debilitat per aquests animals de raça intel·ligent i noble, que tants ciutadans es complauen en posseir.

El fet, però, que el cà sigui l'animal més domèstic i més adicte a l'home, no elimina la possibilitat que en casos excepcionals es giri a caixelades contra aquells a qui ordinàriament més respecta; i una mossegada pot esdevenir de fatals conseqüències, enc que provingui d'una bestioleta que és una monada i de la qual pot dir-se que només li manca el parlar.

Pel carrer, amb tot i haver-n'hi molts, són comptats els gossos que van equipats tal com disposen les previsores ordenances municipals. La negligència en aquest aspecte, jo crec que en gran part obeeix a reons de sentimentalisme. Els amos, que s'estimen les seves bèsties, es resisteixen a subjectar-les al turment de fer-les anar constantment amb la boca fermada.

Animal pacífic, el gos, en estat normal no sol fer mal sinó se l'inquieta. En canvi si la bèstia està posseïda d'hidrofòbia, aleshores ataca a tort i a dret i la seva mossegada és perillosíssima. Per això molts països d'Europa, Asia i Amèrica, seguint les recomanacions de les més altes autoritats científiques que es dediquen a aquesta especialitat, han declarat rigorosament obligatòria la vacunació antirràbica dels gossos i han assolit per aquest procediment, la reducció dels casos de ràbia en la proporció del noranta per cent.

"Tot ciutadà que tingui gos, ve obligat a portar-lo al dispensari públic on gratuïtament l'hi serà vacunat"... Heu's ací una esmena que si no és presentable a les Corts, pot ésser incorporada a la Constitució Municipal de casa nostra. I tinc la convicció que a Madrid es discutiran esmenes incapaces de proporcionar el bé que, d'aprovar-se, podria reportar aquesta.

BRAC